

“In een juichstemming liep ik het ziekenhuis uit”

Na twee uitstrijkjes met een afwijkende uitslag werd ik door mijn huisarts doorgestuurd naar de gynaecoloog. Dit bezoek verontrustte mij nog meer. De gynaecoloog stelde de aanwezigheid van het HPV-virus (verantwoordelijk voor het ontstaan van baarmoederhalskanker) vast. En daarnaast een plek van twee centimeter met onrustige cellen op mijn baarmoedermond. Een mogelijk voorstadium van baarmoederhalskanker. In principe ruimt je lichaam dit HPV-virus zelf op. Bij een klein percentage gebeurt dat niet.

Ik had net een veelbewogen periode met stress achter de rug en vermoedde dat mijn afweersysteem daar onder te lijden had. Na overleg met zijn collega leek het de gynaecoloog het beste om mijn lichaam nog een jaar de kans te geven zelf tot actie over te gaan. Als de situatie daarna hetzelfde of slechter zou zijn, moest de bewuste plek operatief verwijderd worden. Geen prettig vooruitzicht. Je begrijpt: dit bleef in mijn achterhoofd meespelen bij alles wat ik deed.

Per toeval ontmoette ik Wim Beek van Vrij van Pijn. Ik besloot bij hem onder behandeling te gaan. Hij heeft aan mijn buik gevoeld en voelde een negatieve energieplek. Ik onderging bij hem een kruidenbehandeling waarmee deze negatieve energie werd weggenomen. Ook kreeg ik een voedingsadvies, waar ik mij tot op de dag van vandaag aan hou. Honderd keer uitgelegd aan mensen om mij heen die dit onzin vinden. Het maakt mij niet uit. Dit is mijn lichaam en daar zorg ik graag voor.

Vorige maand was het zover. Ik ging opnieuw naar de gynaecoloog. Waarschijnlijk om mij op het ergste voor te bereiden zei hij: “Mocht de plek er nog zitten, dan maken we gelijk een afspraak om deze te verwijderen.”

Stoer zei ik: “Kijk nu eerst maar eens.” Ik kneep hem natuurlijk wel en ging in die nare positie liggen waar geen enkele vrouw onderuit komt.

De gynaecoloog keek en keek nog eens. “Eigenlijk ben ik best tevreden,” mompelde hij. Ik zag de verbazing op zijn gezicht. Nog maar eens kijken. Niets te zien. Wel nam hij opnieuw een uitstrijkje. Van een operatie is het niet gekomen; er viel niets weg te halen. De plek van twee centimeter is compleet verdwenen. In een juichstemming liep ik het ziekenhuis uit.

Na twee weken mocht ik bellen voor de uitslag van het uitstrijkje. Die was goed maar het HPV-virus was nog wel aanwezig. De gynaecoloog wilde me over een jaar weer terugzien. Ik heb goede hoop dat mijn afweersysteem dit virus het komende jaar ook te lijf gaat.

Plek weg

De volgende dag belde ik Wim op. Hij was niet verbaasd dat de plek weg was en zegt dat mijn lichaam het virus nog opruimt. We blijven contact houden.

Mw. Pasman, (38) tekstschrijfster, Haarlem